

Psalmus

numerousam familiā: multiplice prole: Tū
beati: Beati qui habitāt in domo tua: in se
cula seculorū laudabūt te. Hoc vno beati
ociose negocio. Hoc ergo vnum desidere
mus fratres: cū venerimus ad hoc: nos pa
remus gaudere ad dominū: laudare deūz.
Opera bona que nō nos perducit nō ibi
erūt. Dixerimus et hesterno die quātum po
tuimus: nō ibi erūt opera misericordie rbi
nulla erit miseria. Egentē nō inuenies: nu
dū non inuenies: nemo tibi occurret sitiēs:
nullus pegrinus erit: nullus egrotus quez
visites: nullus mortu⁹ quē sepelias: nullus
litigatoz inter quos pacē cōponas. Quid
factur⁹ es: An forte ppter necessitates nři
corpis nouellabūt et arabimus: et negotia
bimur: et pegrinabimur. Magna ibi requi
es. Nā ibi omnia opa que necessitas flagi
tat subtrahent: mortua necessitate pibunt
opa necessitatis. Quid ergo erit: Quomō
potuit dixit lingua būana. Tāq̄ iocūda
torū omniū habitatio in te. Quid ē tanq̄z:
Quare tanq̄z: Quia talis ibi erit iocundī
tas: qualē bic nō nouim⁹. Videò hic mul
tas iocūditates: et multi gaudēt in seculo:
alij binc: alij inde: et nō ē qđ illi gaudio cō
parent: sed tanq̄z iocūditas erit. Nā si dicā
iocūditas incipit: homini occurret talis io
cūditas: qualem solet habere in poculis in
prandījs: in auaricia: in honoribus seculi.
Extollunt em̄ homies: et leticia quadā insa
niunt: sed nō est gaudere impijs: dicit dñs.
Est em̄ iocūditas quedā: quā nec ocul⁹ vi
dit: nec auris audiuit: nec in cor hominis
ascēdit. Tāq̄ iocūdatorū omniū habita
tio in te. Ad aliud gaudiū nos parem⁹: qa
et hic tanq̄ simile inuenim⁹: et nō est hoc: ne
quasi parem⁹ nos talib⁹ ibi pfrui: qualib⁹ b
gaudem⁹: alioqñ cōtinētia nostra auari
cia erit. Sūt em̄ homies qui inuitant ad ce
nā optimā: vbi multa et p̄ciosa ponēda sūt:
nō prādent. Nam si q̄ras ab eis quare non
prādeant: ieuniam⁹. Magnū opus: christi
anū: opus ieuniū: noli cito laudare: que
re causam: negociū ventris agit nō religio
nis. Quare ieunāt: Ne ventrē p̄occupent
vilia: et nō possint admittere p̄ciosa. Ergo
negociū gutturis gerit in ieuniū. Magna
res: vtiq̄ ieuniū contra ventrem et guttur
pugnat: aliquā illis militat. Itaq̄ frēs mei:
si putatis aliquid tale habituros nos i illa
patria ad quā nos exhortat tuba celestis et
pterē vos a p̄sentib⁹ abstinetis: vt illic ta
lia copiosius recipiat: sic estis quō illi qui

LXXXVII.

ieunāt ppter epulas maiores: et continent
se maiori i cōtinētia. Nolite ergo sic: ad ali
quid vos ineffabile p̄parate: mundate cor
ab omnib⁹ affectionib⁹ vestris terrenis et se
cularib⁹. Tisuri sum⁹ quiddā: quo viso be
ati erim⁹: et hoc solū nobis sufficiet. Et qđ:
Non māducabim⁹: Immo māducabim⁹:
et ip̄e erit cibus noster: qui et reficiat: et nō de
ficiat. Tāq̄ iocūdatorū omniū habitatio
ite. Iā dictū est: vñ iocūdabitur. Beati
q̄ habitāt i domo tua: i secula seculoz lau
dabunt te. Laudem⁹ et mō dominū quātū
possim⁹ mīrtis gemitib⁹: qđ laudando eu⁹
desideram⁹ eu⁹: et nō dū tenem⁹. Lū tenue
rimus subtrahet omnis gemitus: et remane
bit sola et pura: et eterna laudatio.

Explicit Tractatus de ps. LXXXVI.

Incipit Tractatus de ps. LXXXVII.

Ptitulus habet aliquid q̄ nouum ne
gocium disputatori afferat. Nusq̄
enim aliorum psalmorū positum est qđ hic
legitur: Pro melech ad responden
dum. Nam de psalmo cantici: et cantico
psalmi: alias iam quid nobis videref dixi
mus: Et filijs chore vſitatum i titulis psal
morū sepissimeq̄ tractatu⁹ est: et quid sit in
finem: sed qđ sequit: Pro melech ad respō
dendu⁹: hoc inusitatum habet iste titulus.
Pro melech aut̄ latine pro choro dici pōt.
Melech em̄ verbo hebreo chorus signifi
cat. Quid est ḡ pro choro ad respōdendū:
nisi forte vt canenti chorus cōsonando re
spondeat. Sicut non istū solum: sed alios
quoq̄ psalmos credendum est esse canta
tos: q̄uis alios titulos acceperit: quod fa
ctū existimo causa varietatis qua fastidiu⁹
leuaret. Non enim solus iste psalmus di
gnus est habitus: vbi responderet chorus:
cum vtiq̄ non sit solus de domini passione
cōscriptus. Aut si est alia causa: cur tanta
sit varietas titulorū qua possit ostendi ita
psalmos omnes esse p̄notatos: qui sunt ali
ter atq̄ aliter p̄notati: vt null⁹ titulus va
leat alicui alteri cōuenire: ego eā fateor cū
multū conatus essem penetrare non potui.
Et si quid de hac re legi ab eis dictū q̄ ante
nos ista tractauerūt: nō satisfecit expectati
oni siue tarditati mee. In quo igitur myste
rio dictum mihi videf: p̄ choro ad respon
dendū: id est vt canenti per chorū respon
deatur: exponam. Domini hic passio p̄phe
tatur. Dicit autē aplūs Petrus. Chriſtus

Psalmus

p nobis passus est relinquēs nobis exemplū vt sequamur vestigia ei⁹: hoc est respōdere. Bicut etiā aplus Johānes: Sic chri-
stus p nobis animā suam posuit: ita t nos debemus animā p fratrib⁹ ponere: hoc est respōdere. Chorus autē cōcordiā significat
q̄ in caritate cōsistit. Quisquis ergo quasi emulatō dominice passiōis tradiderit cor-
pus suū vt ardeat: si caritatē nō habeat: nō
rindet in choro: t ideo nihil ei pdest. Pro-
inde quēadmodū dicunt in arte musica: si-
cū ea edocti homies latine dicere potuerit
p̄centor t succentor: p̄centor sc̄z q̄ vocē pre-
mittit in cantu: succētor autē qui s̄sequē-
ter canendo respondet: ita in hoc cantico
passionis p̄cedentē christū subsequit chor⁹
martyrū in finem celestū coronarū. Hoc
enī canit filijs chore: id est imitatoribus
passionis christi: qm̄ in caluarie loco cru-
cifixus est christus: que illius hebrei nomi-
nis interpretatio ḡbatur: id est chore. Et
hic ē intellect⁹ Eman israelite. Qd̄
in tituli hui⁹ vltimo positū ē. Eman quippe
interpretari dicit frater eius. Eos em̄ fratres
suos chris⁹ facere dignatus est qui sacra-
mentū crucis eius intelligūt: t non solū de
illa non erubescunt: verūtiaꝝ in illa fideli-
ter gloriant⁹: non se de suis meritis extolle-
tes: sed eius gratie nō ingrati: vt vnicuiꝝ
eorum dici possit: Ecce vere israelita i quo
dolus non est: sicut ip̄m israel scripture sine
dolo fuisse cōmendat. Nam itaq̄ christi vo-
cē in p̄phetia p̄cūnentis audiam⁹: cui suus
chorus vel imitatione vel gratiarū actione
respondeat.

Expositio psalmi.

Domine deus salutis mee:
In die clamaui et nocte corā-
te. Intret in cōspectu tuo
oratio mea: inclina aurem tuam ad
prece meam. Orauit enim domin⁹ non
sūm formā dei: sed sūm formam serui. Scđm
hanc em̄ t passus est. Orauit autē et cum
in letis rebus ageret qd̄ diei nomine: t cuꝝ
in aduersis qd̄ noctis nomine significari ar-
bitror. Ingressus oratōnis in cōspectu dei
acceptatio eius est: inclinatio auris dei mu-
sericors exauditio est. Nam membra talia
qualia nos habemus in corpore non habet
deus. Est autē solita repetitio. Nam qd̄ est:
intret in cōspectu tuo oratio mea: id ipsum
est: inclina aurē tuā ad precē meā. **Qm̄**
repleta est m̄alīs anima mea: t vi-
ta mea in inferno appropiavit.

Alia lī.
† Quia.
Alia lī.
tnō habb.

LXXXVII.

Audemus ne dicere animā christi repletā
malis cū illa passiōis afflictio in carne va-
luerit quicqd̄ valuit: Elī t ip̄e suos ad to-
lerantiā passiōis accēdes: t tāq̄ ad respō-
dēdū exhortās chorū suū: nolite inqt time-
re eos q̄ corpus occidūt: aīam autē nō pos-
sūt occidere. An occidi aīa a p̄secutorib⁹
nō pōt: malis autē repleri pōt: Quod si ita
ē: querēdū qb⁹: Nō enī vītis q̄ que homi
dñatur ūiquitas aīam illā repletā possum⁹
dicere: sed forte dolorib⁹ qbūs aīa sue car-
ni in eius passiōē cōpatit. Nō enī vel ip̄e q̄
dicif corporis dolor pōt esse sine aīa quē i-
euītabiliter īmūnētē p̄cedit mesticia q̄ soli⁹
sic dolor est. Dolere ergo aīa etiā nō dolē
te corpe pōt: dolere autē corpus sine aīa nō
pōt. Lur itaq̄ si dicam⁹: nō hūanis pecca-
tis: sed tñ hūanis malis repletā fuisse aīaz
christi: De quo aliug⁹ p̄pheta dicit: quod p̄
nob̄ doluerit: Et euāgelista: Assūpto inqt
Petro t duob⁹ filijs zebedei cepit cōtrista-
ri t mestus esse. Et ip̄e dominus de seipso:
Tristis est anima mea usq; ad mortē. Hec
futura p̄uidēs p̄pheta psalmi hui⁹ conscri-
ptor: inducēs enī loquētem: qm̄ repleta est
inqt malis aīa mea: et vita mea īferno ap-
ppinquit. Nā ip̄am sentētiaꝝ oīno verbis
alijs explicauit: q̄ dictū ē: tristis ē aīa mea
usq; ad mortē. Quod enī ait: tristis est aīa
mea: hoc dictū ē: repleta ē malis aīa mea:
et qd̄ sequit⁹: usq; ad mortē: hoc dictū est: t
vita mea ī īferno appropiavit. Hos autē
hūane infirmitatis affectus: sicut ip̄az car-
nē infirmitas hūane: et mortē carnis hūa-
ne dñs Jesus: nō p̄ditōis necessitate: sed
miseratiōis volūtate suscepit: vt trāfigura-
ret in se corpus suū qd̄ est ecclia: cui caput
esse dignat⁹ ē: hoc ē mēbra sua i sāctis t fi-
delib⁹ suis: vt si cui eoz inf hūanas tēpta-
tiones cōtristari t dolere p̄tigeret: nō ideo se
ab eius gratia putaret alienū: et nō esse ista
peccata: sed hūane infirmitatis indicia: tā-
q̄ voci p̄missē cōcīnēs chor⁹: ita corp⁹ eius
ex ip̄o suo capite addisceret. In hoc q̄p̄pe
corpo p̄cipū mēbroꝝ apostolū Paulū
legimus: t audim⁹ cōfītētē talibus malis
repleta esse animā suā: cū dicit tristiciā sibi
esse magnā et cōtinuā dolorē cordi suo p̄
fratribus suis secūdū carneꝝ q̄ sūt israelite.
Pro qbūs si cōtristatū dicam⁹ et dñm cuꝝ
eius passio p̄pinquaret: in qua illi se īma-
nissimo scelere fuerāt obligaturi: nō incon-
grue nos dicere existimo. Beniq̄ illud qd̄
in cruce dixit: Pater ignosce illis quia ne-

Psalmus

Alia lfa. sciunt quid faciat: etiam in isto psalmo de-
t Estimatus, incepit dicit. **S**eputatus sum cum
descendentibus in lacum: Utiq; a ne-
scientibus quid sacerent qui eum sic mori-
putauerunt: vt moriatur homines ceteri tan-
q; necessitatibus subditum atq; illa necessitate
deuictum. In lacum enim dixit: vel nuse-
rie: vel inferni profunditatem. **F**actus sum:
inquit: sicut homo sine adiutorio in-
ter mortuos liber. In his verbis maxi-
me persona domini appetet. **Q**uis enim ali⁹
inter mortuos liber: nisi in similitudine car-
nis peccati: inter peccatores solus sine pec-
cato? **E**nde illis qui se insipienter liberos
putabant: **O**mnis ait qui facit peccatum
seruus est peccati. Et quia per eum qui nō
habebat peccati: oportebat liberari a pec-
catis: **S**i vos inquit filius liberauerit: tunc
vere liberi eritis. **H**ic ergo inter mortuos
liber q; in potestate habebat ponere animā
suā: t uterum sumere eam a quo eam nemo
collebat: sed eam ipse voluntate ponebat: q;
etiam carnē suam tanq; solutū ab eis tem-
plum resuscitare potuerat cū volebat: quē
passurum cū omnes deseruissent: solus nō
remansit: quia pater eum nō deseruit: sicut
ipse testatur: ab inimicis tamen pro quibus
oravit nescientibus quod facibant t dicen-
tibus: **A**lios saluos fecit: seipsum non po-
test: si filius dei est descendat nūc de cruce:
t credimus ei: saluū faciat eum si vult eu⁹:
factus est: id est existimat⁹ est tanq; homo
sine adiutorio. **T**anq; vulnerati
dormientes in sepulchro: Sed ad-
didit. **Q**uorum non meministi ad-
huc. **E**b̄i est domini christi a ceteris mor-
tuis anima aduertenda discretio: nam t ipse
vulneratus est: t mortuus positus in sepul-
chro: sed illi qui nesciebant quid faciebat
quis esset: utiq; nescientes simul illum pu-
tauerunt: alij sc̄b vulnere occisi: t dormien-
tibus i sepulchro: quorum deus adhuc nō
meminit: id ē quorū nōdum tempus resur-
gendi aduenit. Ideo namq; mortuos co-
suevit scriptura dicere: dormientes: q; eu-
gilatueros: id est resurrecturos vult intelli-
gi. Sed hic vulneratus t dormiens i sepul-
chro die tertio euigilauit: et factus est sicut
passer singularis in tectio: id est ad dexter-
am dei patris in celo: nec iam moritur: et
mors ei ultra non dominabit. Unde longe
distat ab eis quorum ad tales resurrectio-
nem deus non meminit adhuc. Qd enim
precedere oportebat in capite: corpori ser-

LXXXVII.

uatur in finem. Tunc autē dicit: deus me
nunisse quādo facit: tunc obliuisci quando
non facit. Nam neq; obliuio cadit in deū:
quia nullo modo mutat: neq; recordatio:
quia non obliuiscitur. Factus sum ergo ab
eis nescientibus qd faciebant tanq; homo
sine adiutorio cum essem inter mortuos li-
ber: factus sum ab eis nescientibus qd fa-
ciebant velut vulnerati dormientes in sepul-
chro. **E**t ipsi expulsi sunt de manu
tua. Id est cum hec ab eis factus sum: ipi
expulsi sunt de manu tua: ipi adiutorio ma-
nus tue prauati sunt qui me sine adiutorio
esse putauerunt. Foderunt enim sicut dicit
in alio psalmo: ante faciem mā foveam: t
cediderunt in eam. **M**elius enim sic intel-
ligendū existimō: q; vt id quod dictū est:
t ipi expulsi sunt de manu tua: ad illos refe-
ratur: dormientes in sepulchro quorum nō
meminit adhuc: cum sint in eis iusti quorū
licet non meminerit adhuc vt resurgent: de
his tamē dictū: **J**ustorum anime in manu dei
sunt: hoc est: habitant i adiutorio altissimi:
t in protectione dei celi cōmorant. **S**ed illi
expulsi sunt de manu dei qui dominū Iesū
christū de manu eius expulsum esse credi-
derūt: quia eum inter iniquos deputatum
occidere potuerunt. **P**osuerunt me: in-
quit: in lacu inferiori: **E**ccl potius: In
lacu infimo: Sic enī est in greco. **Q**uid
est enī lacus infimus: nisi profundissima mi-
seria qua non sit profundior: **U**nde alibi di-
citur: Eduristi me de lacu miserie. **I**n te-
nebris t in umbra mortis. **P**osuerūt vtrq; id existimantes quādo qd facie-
bant nesciebant: et ignorabant cum quem
nemo principū bū seculi cognouit. **U**mbra enī mortis: nescio vtrū mors corporis
hic intelligēda sit: an illa potius de qua scri-
ptum est: **Q**ui sedebant in tenebris t um-
bra mortis lux ora est eis: quia credendo t
lucem t in vitā ex tenebris: t morte impie-
tatis educti sunt. **L**alē ergo illi qui nescie-
bant qd faciebant teum putauerunt: t inter
tales nesciendo posuerunt: qualib⁹ ne hoc
essent: ipse subuenit. **T**in me cōfirmata
est indignatio tua: **E**ccl sicut alij co-
dices habēt: **I**ra tua: **E**ccl sicut alij: **Fu-
ror tuus. Qd enī grece positū ē θυρος:**
diuersē interpretati sunt nr̄i. Nam vbi greci
codices habēt οργή: ibi irā latine dicere
nullus fere dubitauit interpres. **E**bi autē
θυρος positū est: pleriq; non putauerunt
irā esse dicendā: cū magni auctores latine

Alia lfa.
† Sicut.
t sepulchris.
t eo memor
amplius.

vulnerati
dormientes in sepulchro: Sed ad-
didit. **Q**uorum non meministi ad-
huc. **E**b̄i est domini christi a ceteris mor-
tuis anima aduertenda discretio: nam t ipse
vulneratus est: t mortuus positus in sepul-
chro: sed illi qui nesciebant quid faciebat
quis esset: utiq; nescientes simul illum pu-
tauerunt: alij sc̄b vulnere occisi: t dormiens i sepul-
chro die tertio euigilauit: et factus est sicut
passer singularis in tectio: id est ad dexter-
am dei patris in celo: nec iam moritur: et
mors ei ultra non dominabit. Unde longe
distat ab eis quorum ad tales resurrectio-
nem deus non meminit adhuc. Qd enim
precedere oportebat in capite: corpori ser-

Alia lfa.
t repulsi.

Alia lfa.
† Super.
t cōfirmata.

Scriptura que impon-
cat. Suspenditū inter-
futura invenit omni-
ne predicta sunt. **L**et
notis meos a me
acciperemus duci-
consecutus. **R**ā qui illa

Psalms

eloquentie de philosophorum grecorum libris etiam hoc ire nomini verterint in latinum. Neque de hac re diutius disputandum est: cui tamē si et nos aliud nomen adhibere debemus tolerabilius indignationem dixerim quod furor. Furor quippe sicut se latinum habet eloquium: non solet esse sanorum. Quid ergo est in me confirmata est ira tua: nisi quemadmodum illi putauerunt: qui dominum glorie non cognoverunt. Apud eos enim sic erat quod ira dei non solum commota veruetiam confirmata fuerit super eum quem usque ad mortem nec qualibet morte: sed quod execrabilis per ceteris habebant: id est usque mortem crucis producere potuerunt. Unde dicit apostolus: Christus nos redemit de maledicto legis: factus pro nobis maledictum. Scriptum est enim: Maledictus omnis homo qui pendet in ligno. Et ideo cum eius obedientiam usque ad extremam humilitatem commendare vellet: humiliavit inquit semetipsum factus obediens patri usque ad mortem. Quod cuicunque parum viderek: adiecit: morte autem crucis. Propter hoc quantum mihi videtur etiam in isto psalmo talis usus sequitur. Et omnes suspensions tuas: Tunc sicut quidam interpretari. Omnes fluctus tuos: Aut sicut alii. Omnes elevationes tuas super me induxisti: Scriptum est et in alio psalmo: Omnes suspensiones tue: et fluctus tui. Super me ingressi sunt: Tunc sicut quidam melius tradidierunt. Super me transierunt. Si ελλα χριστος enim est in greco non ιησος. Ubi ergo utrumque possit est: et suspensions et fluctus: non ibi potuerunt per suspensionibus fluctus ponit: Quod duo sic exposuimus: ut suspensiones dicere natus communiationes: fluctus autem iam ipsas passiones: que utraque veniunt de iudicio dei. Sed illic dictum est: Omnes super me transierunt: hic vero super me omnes induxisti. Illic ergo et si quedam acciderunt: omnia tamē mala que illis verbis intelligi voluit: super me transierunt dixit: hic vero super me induxisti. Transiunt enim siue que non attingunt sicut suspensiones: siue que attingunt sicut fluctus. Cum autem non ait: omnes suspensiones super me transierunt: sed super me induxisti: omnia que impendebant evenisse significat. Impendebant autem quodcum in prophetia futura iminebant omnia que de illis passione predicta sunt. Longe: inquit: fecisti notos meos a me: Si eos quos non uerat acceperimus dictum esse notos meos omnes erunt. Nam quae ille non nouerat: Sed

LXXXVII.

eos dicit notos quibus et ipse notus erat quam tum eu tunc nosse potuerunt: certe vel hactenus quod sciebat cum innocentem: etiam si hominem tamenmodo et non deum putabat: quis et bonos quos probaret hic notos dicere potuerit: sicut malos quos improbabat ignotos: quibus in fine dicturus est: non noui vos. Quod vero adiungit. Posuerunt me abominationem sibi. Possunt et illi quidem intelligi quos notos sibi dixit: quod et ipsi genus illius mortis horrebant: sed melius intelligit de his de quibus suis persecutoribus fugiunt loquebat. Traditus sum: inquit: et non egrediebar: Utrum quia foris erat discipuli eius: quod ipse inter iudicabat: an potius non egrediebar altius dictum debemus accipere: id est in interioribus meis latebam: non ostendebam quis essent: non probarabam: non manifestabar: Et id sequitur. Oculi mei infirmati sunt ab inopia. Nam quos eius oculos intellectum sumus: Nam si exteriores in carne in qua patiebantur positos: non eos in eius passione legimus infirmatos ab inopia: id est tantum fame ut affligeret languisse. Post cenam quippe suam traditus: et eodem die crucifixus est. Si interiores: quoniam infirmati sunt ab inopia cuicunque in eis esset lux indeficiens: Sed numerum oculos suos dixit membra que in suo corpore cui caput est ipse clariora et eminentiora et precipua diligebat. Be quo corpore apostolus loquens: et de nostro corpore similitudinem adhibens: ait: Si totum corpus oculus: ubi auditus: Si totum corpus auditus: ubi odoratus: Si suffit omnia unum membrum: ubi corpus: Hunc autem multa membra unum autem corpus. Non potest dicere oculus manus: opus vobis non habeo. Et si dixerit manus: quia non sum oculus: non sum de corpore: non ideo non est de corpore. Quid autem his verbis vellet intelligi eidem expositus dicens: Eos autem estis corpus christi et membra. Quapropter et illi oculi: id est sancti apostoli quibus non revelauerat caro et sanguis: sed pater eius qui in celis est: ut Petrus diceret: Tu es christus filius dei vivi: videt eum tradi ac tanta prepeti mala: quoniam non eum videbat quale volebat: quod non egrediebat: id est non manifestabat in virtute et potentia sua: sed in suis interioribus occultis: omnia quod si supatus atque impotens sufferebat: infirmati sunt ab inopia velut subtracto sibi cibo suo lumine suo. Et exclamavit inquit: quid te domine: hoc quidez et aguisse fecit cum

^{Alia lta.}
^{t laguerunt pre}

^{Alia lta.}
^{t clamauit.}

Psalms

penderet i ligno. Et qd sequit. Tota die expandi manus meas ad te. Quo oporteat accipi merito querit. Si em in eo qd ait: expadi manus meas: crucis patibulum intellecterimus: quomodo intellecturi sumus: tota die: Numquid tota die pependit i ligno: cum et nox ad totum diem pertineat? Si autem hoc loco diem voluit intelligi: qui propter noctem dies appellari solet: etiam talis diei quodam crucifixus est: iam pars pma et non parua transferat. Si autem diem pro tempore positum volumus accipere: maxime quia hoc nomine genere feminino posuit: quod in latino eloquio non nisi temp significare sollet: quis in greco non ita sit: semper quippe in ea lingua dies feminini generis dicitur: et id nos sic interpretari puto: artus questione colligabili. Quomodo enim toto tempore: si nec saltu uno toto die manus extedit in cruce? Porro si totum pro parte accipiendum esse dicamus: quia isto genere locutionis ut etiam sancta scriptura consuevit: non mihi occurrit exemplum totum pro parte etiam tunc posse accipi quodam ipsum verbu additum: et dicit totum. Nam et in eo quod dicit dominus in euangelio: Sic erit et filius hominis in corde terre tribus: et tribus noctibus: ideo totum pro parte non insolenter accipit: quia non ait: totis tribus diebus: et totis tribus noctibus. Unus quippe mediis fuit totus dies: duorum autem partes primi ultima: ultimi prima. Si autem non crucem suam in hac prophetia psalmi significavit his verbis: sed orationem quamcum ex forma servi sudisse deo patri euangelio teste didicimus: ubi enim et longe ante passionem et sub die passionis: et in ipa cruce orasse memorandum: nusquam hoc cum tota die fecisse legimus. Proinde convenienter per exteras manus tota die continuatione honorum operum intelligere possumus: a quorum nunquam intentione cessavit. Sed quia solis predicti natus in eternam salutem: non autem omnibus hominibus: nec ipsis inter quos facta sunt ei bona opera perfuerunt: Ideo consequenter adiecit. Numquid mortuis facies mirabilia? Hoc enim si de his dictum putauerimus quorum caro exanimis facta est: magna mirabilia facta sunt mortuis: cum quidam eorum etiam reuixerunt: et quod dominus penetravit inferna: atque inde mortui vixit ascensit: magnum mortuis miraculum factum est. Significat ergo isto verbo quo ait: Numquid mortuis facies mirabilia: homines corde ita mortuos: ut eos ad vitam fidei tanta christi

LXXXVII.

mirabilia non mouerent. Neque enim propterera dixit: non eis fieri mirabilia: quia non ea videntur: sed quia non eis pertinet. Nam si cut hic ait: Tota die expandi manus meas ad te: quia omnia opera sua: non nisi ad voluntatem patris referat: sepissime se contesterat ideo venisse: ut voluntatem patris impleret: ita quia eadem opera etiam infidelis populus videt: alius prophetam dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem. Ipsi sunt mortui quibus non sunt facta mirabilia: non quod ea non vide runt: sed quod ea non reuixerunt. Quid autem Alia lxx.
tsuscitabit. sequitur. Aut medici exuscitabunt et confitebunt tibi: Id est quia non a medicis exuscitabunt homines ut confiteantur tibi: in hebreo quidem aliter se habere firmat. Non enim medici sed gigantes esse prohibent. Versus septuaginta interpretes quorum auctoritas tanta est: ut non in merito propter miracularem consonantiam diuinum spiritu interpretari esse credant: de vocis similitudine quam in hebreo lingua gigantes et medici pene eodem modo sonant: ut exigua differetia distinguatur: non errore sed potius occasione: quod isto loco accipiendi essent gigantes significare voluerunt. Si enim superbos gigantum non insinuatost intelligamus: de quibus dicit apostolus: Vbi sapiens: ubi scriba: ubi coquitor huius seculi: non fuit incongruum eosdem medicos nuncupari velut per artem sapientie sue promittentes animarum salutem: Cetera quos dicitur: domini est salus. Si autem in bono acceperimus gigantes: quia et de ipso domino dictum est: Exultauit ut gigas ad currendam viam: quod ita fit gigas gigantum magnum scilicet et fortissimum: qui in eius ecclesia spirituali robore excellunt: sicut est mons montium: quia de illo scriptum est: Erit in novissimis temporibus manifestus mons domini paratus in cacumine montium: sicut etiam sanctus sanctorum: non est absurdum ut idem ipi magni et fortes etiam medici vocentur. Ut dicit apostolus paulus: Si quo modo emulari potero carnem meam: ut salvos faciam aliquos ex illis. Et etiam tales medici quibus non de suo curent: quia nec medici corporis curant: de suo tamquam quantumlibet per fidem ministerium opitulent saluti: viventes curare possunt: non mortuos excitare: de quibus dictum est: Numquid mortuis facies mirabilia? Num quis enim occulta dei gratia est: quia hominum mentes quodammodo reuiviscunt ut possint a quibuslibet ei minoris

Psalms

cepta sanitatis audire. Quā gratiā commendat in euangelio dices: Nemo potest venire ad me: nisi pater qui misit me traxerit eū. Et paulopost apertius hoc ipsum repetens ait: Verba que ego locut⁹ sum vobis spiritus et vita sunt: sed sunt quidam ex vobis qui non credunt: Beinde interponit euangelista: Sciebat enim ab initio Jesus qui essent credituri: et quis traditur⁹ esset eum: Et secutus atq; ipsius verba domini coniungens dicebat: Propterea dixi vobis: quia nemo potest venire ad me: nisi fuerit ei datum a patre meo. Supradixerat: sed sunt quidam ex vobis qui non credunt: Et tanq; huius rei causam exponēs: propterea inquit dixi vobis: qz nemo potest venire ad me: nisi fuerit ei datum a p̄te meo: ut ostenderet eāipsā fidem qua creditur: et ex morte sui cordis anima reuiuiscit: dari nobis a deo. Quātūlibet ḡ existat excellentes verbi p̄dicatores et veritatis etiā ḡ miracula sua fortes: tanq; magni medici agant cū hominibus: si mortui sunt: et tua gratia nō reuixerint: nūquid mortuis facies mirabilia: aut medici exuscitabunt: et bi quos exuscitabūt confitebunt tibi: Hec enim cōfessio indicat viuos: nō sicut alibi scriptū ē: A mortuo velut q̄ nō sit perīit p̄fessio. Nuquid enarrabit quis in sepulchro misericordiā tuā: et veritatē tuā in perditōe: Subaudit quod supradictū ē: vt etiā iste versus ita se habeat ac si dictū sit: Nuquid enarrabit quis veritatē tuam in perditōe: Misericordiā quippe et veritatem amat scriptura p̄iungere: maxime in psalmis. Quod vō ait in p̄ditione: alio verbo repetiuit qd̄ supra dixerat: i sepulchro. Sic enim dictū est: in sepulchro ut intelligatur hi qui sunt in sepulchro: qui et superius significati sunt nomine mortuorū: vbi ait: Nuquid mortuis facies mirabilia: Animē nāq; mortue corpus sepulchrū est. Unū do minus in euangelio talibus dicit: Similes estis sepulchris dealbatis: que foris apparent hominib⁹ speciosa: intus vō plena sūt ossibus mortuorū et omni spurcitia. Sic et vos a foris quidez apparentis hominib⁹ iusti: intus autē pleni estis hypocriti et iniquitate. Nuquid cognoscēt in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliterata: Quod est in tenebris: hoc est: in terra obliterata. Infideles enim significātur nomine tenebrarū. Hinc dicit apostol⁹: Fūstis enim aliquādo tenebre. Sic et ter-

Alia līra.
In narrabit ali-
quis.

Alia līra.
In obliuionis.

LXXXVII.

ra oblitera homo est qui oblitus est deum. Potest nāq; anima infidelis v̄sq; ad tantas tenebras peruenire: vt dicat stultus in corde suo: nō est deus. Tonus ergo iste sensus ita cōtinuat atq; contexitur. Clamaui ad te domine inter passiones meas: tota die expandi manus meas ad te: id est non destiti ad te glorificandum extendere opera mea. Cur ergo impī i me seuiunt: nisi quia mortuis nō facies mirabilia: Id est nō eis cōmouenēt ad fidem: nec medici eos exuscitabunt ut confiteant tibi: in quibus occulta gratia tua non operatur qua trahunt ut credāt: quia nemo venit ad me: nisi quē tu attraxeris. Nam quis narrabit in sepulchro misericordiā tuam: id est animē mortue: cuius mors iacet sub corporis pondere: et veritatem tuam in p̄ditione: hoc est in tali morte nūbil horū valenti credere atq; sentire: Nuquid enim i tenebris hui⁹ mortis: hoc est in homine qui te obliuiscendovite lumē amicis: tua mirabilia et iusticia cognoscēt. Occurrebat autē questio: quisna⁹ sit v̄sus istorum mortuorū: quid ex his agat deus ad utilitatem corporis christi quod est ecclēsia: ut in eis demonstrēt q̄ sit dei gratia i p̄destinatis: q̄ fīm p̄positū vocati sunt. Unū ipm corp⁹ i alio psalmo dīc: Be⁹ me⁹ misericordia ei⁹ p̄ueniet me. Be⁹ me⁹ demōstrauit mihi inimic⁹ meis. Ergo et seq̄t ac dīc. Et ego ad te dñe clamaui: In qb⁹ verbis iam intelligendus est domin⁹ christus ex voce corporis sui loqui: id est ecclēsie. Quid est enim et ego: nisi quia suimus et nos aliquādo natura filii ire: sicut et ceteri: Sed ad te clamaui ut salu⁹ essem. Quis enim me discernit ab alijs filiis ire: cū apostolum audiā ingratos terribiliter increpātem ac dicentem: Quis enim te discernit: Quid autem habes quod non accepisti: Si autē accepisti: quid gloriaris quasi nō acceperis: Domini est salus. Hegas autē in multitudine virtutis sue nō erit saluus: sed sicut scriptum est: Qui inuocauerit nō men domini saluus erit. Quomodo autē inuocabunt in quem nō crediderunt: Aut quomodo credent ei quē non audierunt: Quomodo autem audient sine p̄dicante: Aut quomodo p̄dicabunt si non mittant: Sicut scriptum est: Q̄ speciosi pedes eorum: qui annunciant pacem: qui annūciant bona. Ipsi sunt medici curātes a latronibus sauciatum: sed dominus perdurit cum ad stabulum: quia ipi sunt etiam ope-

Psalmus

LXXXVII.

rantes in agro dominico: nec tamē qui plā
tat est aliquid: aut qui rigat: sed qui incre-
mentū dat deus. Ideo et ego ad dominū
clamaui: hoc est dominū ut salu⁹ esset in-
uocauī. Quomō autē inuocare nisi crede-
rem. Quomō crederē nisi audirem. Et ut
audita crederem ip̄e me attraxit: q̄ i ocul-
to a morte cordis non quilibet medicus: s̄
ip̄e excitauit. Nam multi audierūt: quia in
omnē terrā exiuit sonus eorū: et in fines or-
bis terre verba eorū. Sed non omniā ē fi-
des: et nouit dominus qui sunt eius: ac q̄ b̄
nec credē potuisse: nisi me dei misericor-
dia p̄uenisset. et q̄ mortuos suscitat: et vo-
cat ea que nō sunt: tanq̄ que sunt: me i oc-
cultis vocando et suscitando: et trabendo a
tenebris edurisset et ad lumen fidei pduris-
set. Ideo sequit. Et mane oratio mea
p̄ueniet te. Nam mane postea q̄ nox in-
fidelitatis et tenebre transierunt. Qd mane
vt mibi ēēt: misericordia quidē tua p̄uenit
me: sed quia restat illa clarificatio: vbi illu-
minabunq̄ occulta tenebrarū et manifesta-
bunq̄ cogitationes cordis: et tunclaus erit
vnicuq̄ a te: nunc autē in ista vita: in ista
p̄egrinatōne: in hac luce fidei que in cōpa-
rationē tenebrarū infidelium iam dies est:
sed in cōparationē diei: vbi videbimus fa-
cie ad faciem adhuc nox est: adhuc oratio
mea preueniet te. Ut autē ista feruescat et
exerceatur oratio qd nobis quātum expe-
diat nullis vt opinor verbis explicari pōt:
dissertur bonum quod in eternū dabitur: et
mala transitoria crebrescent. Ideo sequit.

Alia lfa.
Et repellis.
Alia lfa.
Et auertis.
Alia lfa.
Et pauper.

Et quid domine reppulisti ora-
tionem meā? Hoc et illis verbis dictum
est: Deus deus meus respice i me: vt quid
me dereliquisti? Causa cognoscēda p̄posi-
ta est: non tanq̄ sine causa hoc faceret dei
occulta sapientia: ita et hic: Ut quid domi-
ne reppulisti orationē meam? Huius tamē
rei causa si diligenter aduertas iam supvis
indicata est. Ad hoc em̄ oratio sanctorum
dilatione tanti beneficij et tribulationū ad-
uersitate quasi repellit: vt tanq̄ ignis flatu
repercussus inflāmetur ardētius. Exequit
itaq̄ breuiter etiam tribulatōnes corporis
christi. Neg. n. in solo capite facte sunt: cū
et paulo dictū sit: Quid me p̄sequeris? Et
ip̄e iam paulus tanq̄ electuz membrū in
eodē corpe positus dicat: vt suppleā q̄ de-
sunt p̄ssurarū christi in carne mea. Ut qd ḡ
dñe reppulisti orationē meaz: Auertisti
faciem tuam a me. Inops sum

ego et i laboribus a iuuentute meaz
exaltatus autē humiliat⁹ sum et co-
turbatus In me trāsierūt ire tue:
et terrores tui conturbauerunt me.
Circudederūt me sicut aqua tota
die: circudederūt me simul. Elo-
gasti a me amicū et primū et notos
meos a miseria. Contigerūt: et p̄tingūt
oīa hec i mēbris corporis christi: et auertit de⁹
ab orantib⁹ faciem: non exaudiendo ad id
quod volunt: quādo sibi nesciunt nō expe-
dire quod petunt. Et inops est ecclesia cuī
esurit et sitit p̄egrina vnde satietur i patria:
et in laboribus est a iuuentute sua. Ip̄m em̄
corpus christi et in alio psalmo dicit: Sepe
expugnauerūt me a iuuentute mea. Et ad
hoc exaltant etiā in seculo isto quedā mem-
bra eius: vt in eis sit maior humilitas: et su-
per ipsum corpus: id est vnitatem sancto-
rum atq̄ fideliū cui caput est christus: trā-
scunt ire dei: non autem manent. Quia nō
de fideli: sed de infidi dictum est: Ira dei
manet super eum. Et terrores dei contur-
bant infirmitatem fideliū: quia omne qd
accidere potest etiā si non accidat prudē-
ter numeretur. Et aliquādo terrores ip̄i ita co-
turbant animū cogitantis circūpendenti-
bus malis: vt sicut aqua vndiq̄ confluere
videat: et simul circū dare metuentē. Et q̄a
ecclesie in hoc mūdo p̄egrinanti ista nō de-
sunt: dūmodo in his modo in illis mēbris
eius vsq̄ quaq̄ cōtingunt: ideo dixit: tota
die: p̄tinuationē significans tēporis donec
finiatur hoc seculū. Et sepe amici et noti pe-
rīlitantes fm seculum sanctos formidine
deserunt: de quibus dicit aplus: Omnes
me dereliquerūt non illis imputet: Sed vt
quid hec omnia: nisi vt oratio huius sancti
corpis mane: id est post noctē infidelitatis
in luce fidei p̄ueniat deum: donec veniat sa-
lus illa: in cui⁹ nō dum re: sed iam spe salvi
facti sumus: eāq̄ cum patiētia fideliter ex-
pectamus: vbi nec repellit dominus ora-
tionē nostrā: qm̄ tūc nihil erit petendū: sed
quicqd recte petitū est optimendū: nec fa-
ciem suam auertit a nobis: quoniā videm⁹
eum sicuti est. Nec inopes erim⁹: quia co-
pia nostra ipse deus erit omnia in omnib⁹:
nec laborabim⁹: quia nulla remanebit infir-
mitas: nec exaltati humiliabim⁹ et turbabi-
mur: q̄r nulla ibi erit aduersitas: nec irā dei
vel transeunte sustinebim⁹: q̄r in eius beni-
gnitate manente manebim⁹: nec frōres ei⁹
nos p̄turbabunt: q̄r p̄missa redditū nobis

Psalms

obuiabunt: nec territus longe fiet a nobis
notus et amicus: ubi nullus erit qui timea-
tur inimicus.

ExPLICIT Tractatus de ps. LXXXVII.

InCIPIT Tractatus de ps. LXXXVIII.

Primus caritati vestre: donante domi-
no: accipite de spe quaz habemus
in christo Iesu dño nostro: et erigite anios:
quia ille qui pmisit ita cetera cōpletur est:
ut multa cōpleteuit. **D**at enī nobis ad eū fi-
duciam: non meritū nostrū: sed illius miser-
icordia. **E**t ipē est quārum arbitror. **I**n-
tellectus ethan israelite. **T**hū iste psal-
mus titulū accepi. **A**udieras em̄ quis bō
fuerit q̄ vocabat ethan: interptatio nomi-
nis huius robustum indicat. **E**t nemo in h̄
seculo robustus est: nisi in spe pmisionis
dei. **Q**uārum enim attinet ad merita no-
stra infirmi sum: q̄stum ad eius misericor-
diā robusti sumus. **I**taq̄ iste infirmus i se:
robustus in misericordia dei inde cepit.

Hermō primus de prima pte
psalmi.

Misericordias tuas domine:
In eternū cantabo. **I**n ge-
neratione et generationem
annūciabo veritatem tuā in ore meo.
Obsequātur membra inquit mea: domino
meo loquor: sed tua loquor: annūciabo ve-
ritatem tuam in ore meo. **S**i non obsequor
seruus non sum: si a me loquor mēdar suz.
Ergo vt et abste dicā: et ego dicā: duo q̄
dam sunt: **T**hū tuum: vnu meum: veritas
tua: os meum. **Q**uā ergo veritatem annū-
ciet: quas misericordias cāet audiamus.

Quoniā dixisti in eternū miseri-
cordia edificabit: **H**oc canto: hec ē ve-
ritas tua: huic annūciande seruit os meū.
Quoniā dixisti in eternū misericordia edi-
ficabit. **S**ic inquis edifico vt nō destruaz:
quoniā quosdā sic destrues vt nō edifices:
quosdā vo sic destrues vt edifices. **N**isi em̄
quidā destruerent vt edificarent: non dice-
retur Hieremie: Ecce posuite ad destructio-
nem et ad edificationē. **E**t utiq̄ omnes q̄
idola colebant: et lapidibus serviebant: in
christo nō edificarent: nisi in pristino erro-
re destruerent. **R**ursus nisi quida ita de-
struerent vt non edificarent: nō diceretur:
Destruere eos et nō edificabis illos. **P**ro-
pter eos q̄ qui destrūtūr et edificant: ne pu-
tarēt edificationē qua edificant esse tpale:
sicut tpalis fuit ruina in qua destrūtūr: se-

LXXXVIII.

nuit se iste cui⁹ os seruit veritati dei ad ips⁹
veritatē dei. **I**deo annūciabo: ideo dico:
Quoniā dixisti secur⁹ o homo dico: qm̄ tu
deus dixisti: quia et si ego in verbo meo flu-
ctuarē: verbo tuo cōfirmarer. **Q**m̄ dixisti.
Quid dixisti: In eternū misericordia edifi-
cabit. **I**n celis pparabitur veritas
tua. **Q**uomō supius ita in psequētibus.
alia līa.
t in eis.
Misericordias tuas dñe inquit in eternū
cantabo: in generatioē et generationē an-
nūciabo veritatem tuā in ore meo. **D**ixit mi-
sericordias: dixit veritatem: ita rursus vtrū-
q̄ p̄sumit: **Q**m̄ dixisti in eternū edificabit
misericordia: in celis pparabit veritas tua.
Et hic repetuit misericordiā et veritatem.
Universe enim vie domini misericordia et
vitas. **N**e q̄ exhiberet vitas i impletioē
pmisionū: nisi pcederet misericordia in re-
missionē peccatorū. **B**enide: qm̄ pplo israel
etiam hī carnem venienti de semine Abrae
pmissa erāt multa p̄petice: et ita ille pp̄lus
ppagatus est in quo implerent pmissa dei.
Nō aut clausit de⁹ fonte bonitatis sue etiā
in alienigenas gentes quas sub angelis cō-
stituerat portiones sibi faciens pl̄m israel.
In hec duo et apl̄s distincte distribuit mi-
sericordiā dñi et veritatē. **A**it enī christū mi-
nistrū fuisse circūcisionis ppter veritatē dei
ad cōfirmādas pmisiones patrū. **E**cce q̄
nō sefelliit deus: ecce q̄ nō repulit de⁹ ple-
bem suā quā pscivit. **E**tenī cū de casu iude
orū ageret: ne q̄s putaret sic illos improba-
tos: vt nibil frumenti ex illa ventilatioē i hor-
reū mutteretur: ait apl̄s: **N**ō repulit deus
plebē suam quā pscivit. **N**ā et ego israelita
sum. Si totū illud spine fuerunt: vnde hoc
granū. **G**lobis loquor. Ergo impleta ē ve-
ritas dei in his qui ex israelitis crediderūt:
et venit vn⁹ paries ex circūcisione applicās
se ad lapidē angularē. **S**ed ille lapis angu-
lū nō faceret: nisi aliū parietē ex gentibus
susciperet. **I**lle itaq̄ paries tanq̄ proprie-
tinet ad veritatē: iste autē aliis ad miseri-
cordiam. **B**ico em̄ inquit christū ministrū
fuisse circūcisionis ppter veritatem dei ad
cōfirmādas pmisiones patrum: gentes
aut sup misericordia glorificare deū. **O**de-
rito in celis pparabit veritas tua. **E**tenim
omnes illi israelite vocati apostoli: celi fa-
eti sunt qui enarrant gloriā dei. **B**ebis ce-
lis dicit: Celi enarrat gloriā dei: et opa ma-
nuū eius annūciat firmamētū. **U**ti noueri-
tis de his celis dici: certe de his in psequētī
exp̄si⁹ dictū ē: **N**ō sūt loqle neq̄ sermōes